

INKERIN

K I R K K O

4/96/2015

Siperia
- kansojen sulattamo

Kanaa
kiinalaisittain

Kristittyinä
juutalaisena

Inkerin kirkko on monikansallinen

Kuva Birskin seurakunnan arkistoista

Psalmi 86:9-10

Sinä olet luonut kaikki kansat. Ne tulevat eteesi ja kumartavat sinua, ne kunnioittavat sinun nimeäsi, Herra. Sinä olet suuri ja teet ihmetekoja, sinä yksin olet Jumala.

INKERIN

KIRKKO

4/96/2015

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evankelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovan, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3	Pääkirjoitus	
4	Siperia
- kansojen sulattamo	18 Pienoisevankeliumi
6	Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia	20 Avoimesta ovesta kirkkoon
12	Tervetuloa Burjattiaan	21 Muukalaisena vieraalla maalla
14	Kanaa kiinalaisittain	22 Piispan juhlat Pietarissa
15	Kristittyinä juutalaisena	23 Suojaava paltto
16	Suomalais-ugrialaisten ja muslimien mailla	24 Шнаморо
- mordvalainen ylistyslaulu

12 Tervetuloa Burjattiaan

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Kuva: Tanja Paas

Kristus antaa uuden elämän

Jumalan valtakunta on vanhurskautta, iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä.

Maaailman pimeyden keskellä meitä lähestyy taas joulun ilosanoma: *Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänäpä on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.* (Luuk. 2:10-11)

Tämä sanoma on kaikkina aikoina tuonut ihmisille, jotka Jumalan tahdon mukaan ovat kutsutut, toivoa toivottomuuden keskellä, iloa ahdistuksessa. Se on tuonut rauhaa leireille Siperiaan, Keski-Aasiaan tai Kuolan niemimaalle.

Ajatellen nykyajan ahdistuksia, tulee mieleen Inkerin äitien ajatukset, ettei Jumala turhaan antanut koetuksen aikoja, että kristityt heräisivät unesta, tavanomaisesta uskomisesta ja tekisivät todellista parannusta. Eikö tämä sovi myös tähän päivään. Eikö myös tänään kristikuntaa vaivaa uneliaisuus - ei olla kylmiä, eikä kuumia, vaan haaleita.

Eri puolilla kristikuntaa tehdään ihmisviisaudella vääriä ratkaisuja hyväksyen synnilliset pyrkimykset, avoliitot, epäluonnolliset suhteet, alkoholin lisääntyvä käyttö jne. Suvaitsevaisuuden muodossa käännetään selkä Jumalan selkeälle ilmoitukselle.

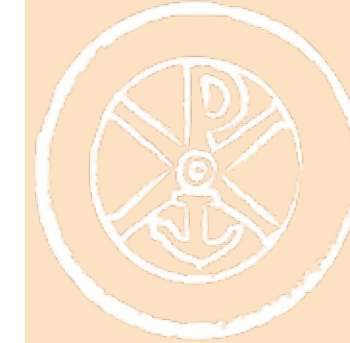
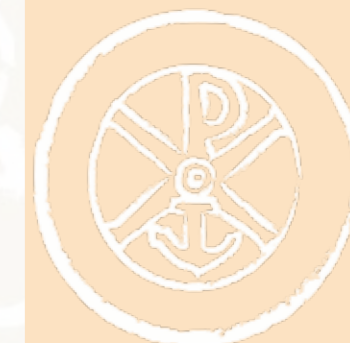
Jumalan sanassa on totuus, joka vapauttaa Pyhän Hengen voimalla synnin orjuudesta, ihmisten pelosta ja väärästä

häpeästä. Meidän tulisi enemmän pelätä ja rakastaa Jumalaa.

Nämä nykypäivän ahdistukset ja terrori-iskut ovat myös herätys kristityille, nousemaan kuolleista ja että Kristus valaisisi meidät ja pyhittäisi meidät. Meillä on suuri tehtävä kertoa kaikille ihmisille, että on Vapahtaja Kristus, Jumalan Voideltu, joka antaa uuden elämän ja autuuden sekä vielä iloa ja rauhaa. Toteuttaakseen Jumalan tahtoa, ei tarvitse vihata, ei tarvitse räjäyttää ketään. Jumala on rakkaus, siksi seimessä on makaamassa Ihmisen Poika, joka antaa elämän ja autuuden ja vapauden.

On suuri ilo lukea, että Turussa jo useita pakolaisia Irakista ja muualta Lähi-idästä on oppimassa tuntemaan, kuinka Herra on hyvä. Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat. Kiitos Herralle!

+ Aarre Kuukauppi

Siperia

- KANSOJEN SULATTAMO

Siperiaan passitettiin Suomesta vankeja jo 1800-luvulla. Osa ihmisistä lähti omasta tahdostaan hakemaan sieltä työtä ja toimeentuloa. Viime vuosisadan karkotusten johdosta Siperiaan päätyi monien eri kansallisuuksien edustajia, mikä näkyy rovastikunnassamme vahvasti vielä tänäänkin.

Inkerin kirkko on hiljattain aloittanut työn Jakutian alueella, Jakutskin kaupungissa. Kuva Joel Norrvik

Inkerin kirkon nimen historiallinen tausta on Inkerin alueessa, josta käytetään myös nimitystä Inkerinmaa. Laajasti ottaen alue sijaitsee Pietarin seudulla ulottuen Venäjän Karjalaan ja Viron suunnassa Narvan seudulle. Tällä alueella luterilainen kirkko on toiminut suomalaisten parissa jo yli 400 vuotta.

Siperia oli yksi alue, johon karkotettiin 1900-luvun vainoissa suomalaissukuista inkeriläisiä, kuten monien muiden kansallisuuksien edustajia. Latvialaisia Siperiassa on enää hyvin vähän, latvian kieltä osaavia vielä vähemmän. Viron kieli on paremmin säilynyt ja paikka paikoin on jopa vahvassa asemassa.

Monissa seurakunnissa pidettiin ennen jumalanpalveluksia lähes ainoastaan suomen kielellä, nykyään sen merkitys on selkeästi vähentynyt kirkkomme itäisimmässä rovastikunnassa. Monien inkeriläisten muisto kuitenkin elää myös Siperiassa. Vanhemmat, jo edesmenneet sukupolvet ovat olleet useille uskon ja kilvoittelun esimerkkejä. Siunattu olkoon heidän muistonsa!

Omsk ja Novosibirsk

Omskin alueella on kylä, joiden nimistäkin voi päätellä, minkä kansallisuuden edustajat ovat siellä joskus olleet valtaväestöä. Yksi tällainen esimerkki on Helsingin kylä. Kylillä on ollut iso merkitys kaupunkiseurakunnan perustamisen kannalta. Vieläkin suurin osa Omskin seurakunnan jäsenistä on kotoisin alueen eri kylistä. Viime kesänä pidettiin rovastikunnallinen lasten- ja nuortenleiri Kavaljovan ja Orlovkan kylissä. Toiveena ja rukouksena on, että noiden ja muidenkin kylien nuoret löytäisivät kaupunkiin muutettuaan tiensä seurakuntaamme.

Novosibirskissä on tavoitettu viime aikoina eri maista tulleita opiskelijoita. Parhaiten seurakunnan elämään ovat tulleet mukaan kiinalaiset. Jumalanpalveluksia ei kuitenkaan toimiteta kiinaksi, vaan opiskelijoita kohdataan venäjän kielellä. Toivomme, että myöhemmin nämä nuoret voivat kertoa kotimaassaan läheisilleen, ystävilleen ja muillekin ihmisille meitä rakastavasta Jumalasta. Kirkon on täällä ja joka puolella oltava avoin kaikille kansoille.

Krasnojarskin alue

Krasnojarskissa monella seurakuntalaisella on suomalaiset

tai virolaiset sukujuuret. Mukana on kuitenkin yhä enemmän venäläistäustaisia ihmisiä. Siperia on tosin eräänlainen kansojen sulattamo. Harva täällä on puhtaasti venäläinen tai suomalainen.

Krasnojarskin alueella on Hakassia, jonka alueella on pitkään asunut hakasseja. Vähä katekismus on käännetty hakassin kielelle, mutta kielen taitajia on entistä vähemmän. Kirkollamme on kuitenkin kosketus myös tuon alueen ihmisiin.

Karatusa

Karatusan alueella virolaisuus on vielä elävistä ja luterilaisuudella on tunnustettu asema. Ylä-Suetukin kylä alkoi vahvasti virolaistua vallankumouksen jälkeen. Yhtenä syynä oli suomalaismiesten avioituminen virolaisnaisten kanssa ja lapset alkoivat puhua äitiensä kieltä. Kylän asukkaista suurin osa puhuu yhä sujuvaa viroa. Viime aikoina kylässä on remontoitu suomalaisten vuonna 1888 rakentamaa kirkkoa pitkälti suomalaisten vapaaehtoisten voimin.

Myös Karatusan kylässä, joka on alueen keskuspaikka, rakennetaan kirkkoa, jonka toivomme valmistuvan ensi vuonna. Ala-Bulankan kylästä siirrettiin siellä sijainneen vanhan kirkon rippeet Karatusaan ja vanhaa materiaalia on hyödynnetty uuden kirkon rakentamisessa.

Karatusan seutu on ollut pitkälti suomalaisten, virolaisten ja latvialaisten asuttama. Ala-Bulankan kylä on vanha latvialaiskylä, jossa asuu vielä muutama latvian kieltä taitava vanhempi henkilö. Joissakin kylissä asuu saksalaistaustaisia ihmisiä. Olemme tehneet nuorisotyötä myös ns. saksalaiskyylissä, koska muita luterilaisia pappeja tai työntekijöitä ei ole kylissä pitkään aikaan palvellut.

Itäinen Siperia

Irkutskin alueella mitään erityistä työtä ei ole toistaiseksi käynnistetty minkään kansanryhmän keskuudessa. Mahdollisuuksia olisi tavoittaa esimerkiksi kotiseudultaan poismuuttaneita burjaatteja, jotka ovat avoimempia evankeliumille oman kotiseutunsa ulkopuolella, niin kuin monet muutkin. Rukousaiheena onkin, että Irkutskin alueelle löytyisi lähetystyöntekijöitä.

Burjaatteja kirkkomme kohtaa erityisesti Ulan-Udessä, jossa toimii toistaiseksi itäisin seurakuntamme. Siellä suuri

osa seurakuntalaisistamme on burjaatteja. Burjatian tasavalta sijaitsee lähellä Mongolian rajaa ja muutenkin nämä kaksi heimoa ovat lähellä toisiaan.

Hiljattain kirkkomme on aloittanut työn kylmällä Jakutian alueella, Jakutskin kaupungissa. Siellä on hyvät mahdollisuudet tavoittaa eri maalaisia opiskelijoita, kuin myös paikallisia. Toiveena on kääntää Vähä katekismus jakutian kielelle, joka on säilynyt kylissä edelleen vahvana. Ehkäpä joku lähetystyöntekijä innostuu vielä opiskelemaan jakutian kieltä.

Inkerin kirkko on ottanut ison askeleen parissakymmenessä vuodessa. Yhä useampi ymmärtää, ettei kirkkomme ole suomalaisten kirkko, vaan luterilainen kirkko ja avoin kaikille kansoille. Tehtävämme on julistaa evankeliumia mahdollisimman monille ihmisille kansallisuuteen katso-matta. Kristus on kuollut kaikkien ihmisten tähden.

Teksti: Ville Melanen - lähetystyöntekijä (SLEY), Siperian rovastikunnan lääninrovasti

Novosibirskin seurakunta vietti 15-vuotisjuhlansa marraskuussa.

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ 09.10.2015

- Hyväksyttiin kirkkovuoden 2015-2016 liturginen kalenteri.
- Uuden kirkkokäsikirjan valmistelu-työryhmään nimettiin **Dmitri Lotov**, **Darja Shkurljateva**, **Fjedor Tulinin**, **Mari-na Väisä**, **Mihail Ivanov**, **Olav Pantsu** ja **Sergei Anikin**.
- Annetaan lähetystyön toimikunnalle tehtäväksi tukea Pietarin Pyhän Annan seurakunnan jumalanpalveluselämää sekä muuta hengellistä toimintaa.
- Päätettiin pitää Inkerin kirkon yhteinen pappien seminaari vuonna 2017. Alustava ajankohta 01.-08.05.2017.
- Tiedotettiin, että Barentsin kirkkojen neuvosto kokoontuu Pietarissa reformaation juhluvuoden 2017 aikana.

Uusia maistereita

Teologisesta Instituutista on valmistunut kaksi uutta maisteria, jotka esittivät lopputyönsä 30. lokakuuta. Pietarissa Johannes Kastajan yhteisössä pastorina palvelevan **Boris Tshuprovin** tutkimuksen aiheena oli "Apostoli Paavalin asenne orjuuteen Uuden testamentin kirjeissä". Tutkimuksen ohjaajana toimi filosofian lisensiaatti (historia), pastori **Pavel Krylov**. Kemin kirkkoherra **Vladimir Jakushovin** tutkimuksen nimenä oli "Inkerin kirkko yhteiskunnallisena instituutina historiallisessa todellisuudessa ja tiedotusvälineissä". Työn ohjasi filosofian tohtori, pastori **Anatolij Pogasij**.

IK:n tiedotus

Teologiseen Instituuttiin uusi rehtori

Teologisen Instituutin johtokunta valitsi 19. lokakuuta kahden vuoden määräajaksi vt. rehtoriksi Inkerin kirkon lähetysjohtajan ja Kupanitsan kirkkoherran, pastori **Ivan Laptev**. Laptev on valmistunut Teologisesta Instituutista maisteriksi vuonna 2012 ja asuu perheineen Keltossa. Perheeseen kuuluu vaimo ja neljä lasta. Uuden työnsä Ivan Laptev aloitti heti valintansa jälkeen.

IK:n tiedotus

Kuva: Kristiina Paananen

Konferenssi sielunhoidollisesta avusta

Pietarin kristillisessä yliopistossa järjestettiin 22.-23. lokakuuta yhdessä Apologeettisen tutkimuskeskuksen kanssa jokavuotinen, kansainvälinen konferenssi "Sielunhoidon ja psykologisen avun teoria ja käytäntö paikallisseurakunnassa".

Konferenssissa käsiteltiin eri näkökulmia kirkon tarjoamaan psykologiseen ja sielunhoidolliseen apuun. Esielmien aiheet liittyivät niin seurakunnassa saatavan psykologisen avun ymmärtämiseen kuin sielunhoidon, konsultaation ja muun psykologisen avun käytänteisiin. Inkerin kirkosta konferenssiin osallistuivat pastorit **Mihail Ivanov** ja **Dmitri Rozet** sekä lapsi- ja nuorisotyön johtaja **Veronika Shutova**.

Pietarin kristillisen yliopiston verkkosivut/suom. Anu Saari

Kristinuskon ABC internetissä

Karjalan TV tekee Omin silmin -ohjelmaa, johon sisältyy myös kristillistä opetusta. Kristinuskon ABC -nimisiä jaksoja voi nyt katsoa myös internetissä. Jaksot löytyvät YouTube:sta hakusanoilla Omin silmin, Karjalan TV. Ohjelman on tehnyt valtiollinen tv- ja radioyhtiö Karelja yhdessä luterilaisen pastorin kanssa.

Tunnin kestävää Omin silmin

-ohjelmaa tehdään Karjalan kansalliskielillä (suomi, karjala ja vepsä). Kristinuskon ABC -jaksoja lähetetään kaksi kertaa kuussa suomeksi. Ohjelma tekstitetään venäjäksi ja se kestää 10-15 minuuttia. Jaksoissa pastori pohtii erilaisia uskon ja jokapäiväisen elämän kysymyksiä. Tällä hetkellä sarjaa tekee pastori **Pentti Smeds**. Ohjelmat nauhoitetaan Petroskoin kirkossa.

Teksti: Oksana Dyba/suom.

Hanna Suopajarvi

KIRKOLLISKOKOUKSESSA VALLITSI YKSIMIELISYYS

Inkerin kirkon 24. kirkolliskokous sujui hyvässä ilmapöytäkirjässä 17. lokakuuta Pyhän Marian kirkossa Pietarissa. Kokous alkoi historiallisella jumalanpalveluksella, jossa palveli kaksi Venäjällä toimivan luterilaisen kirkon piispaa. Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** saarnasi ja ehtoollisessa avusti Siperian evankelis-luterilaisen kirkon piispa **Vsevolod Lytkin**. Pääsihteeri, Pyhän Marian kirkkoherra **Mihail Ivanov** toimi liturgina.

Kirkolliskokous hyväksyi yksimielisesti kirkkohallituksen jatkovalmisteluun aloitteen rovastikuntarahastoitusta. Järjestelyssä seurakunnille tulevista tuloista 10 % varataan rovastikunnan yhteiseen käyttöön. Varaus koskee seurakuntien ulkopuolelta tulevia tuloja, lukuun ottamatta rakennusprojekteihin osoitettuja lahjoituksia.

Samoin yksimielisesti hyväksyttiin Teologisen komission valmisteleva julkilausuma samaa sukupuolta olevien suhteista. Julkilausuma tulee myöhemmin Inkerin kirkon suomenkielisille verkkosivuille.

Mihail Ivanov nosti pääsihteerin katsauksessa esiin huolen pappien sielunhoidosta. Pappit kuuntelevat ja kantavat työssään muiden taakkoja, mutta tarvitsevat itsekin kuuntelijaa. Ivanov totesi, että asiaa on pohdittava rovastikuntien ja koko kirkon tasolla. Toiseksi hän painotti seurakunnassa palvelevien maallikoiden tärkeyttä.

- Mikä lahjojen ja palveluhalun aarreaitta onkaan kät-

etty seurakuntalaisiin! Se on ehtymätön aarre. Suorastaan henkeä salpaa, kun ymmärtää sen, kuinka paljon voivat tehdä ne ihmiset, jotka sunnuntaina tulevat jumalanpalvelukseen.

Kokouksessa käytiin läpi ja hyväksyttiin toimikuntien sekä keskuskanslian edellisen vuoden toimintakertomukset ja tulevan vuoden toimintasuunnitelmat. Myös Teologisen Instituutin ja turvakoti Dikonin toimintakertomukset hyväksyttiin. Erityisesti lähetys- ja tiedotustyö sai kiitosta monipuolisesta ja aktiivisesta työstä.

Piispa Lytkinin lisäksi kirkolliskokouksessa tervehdyksensä esittivät Yhdysvalloista vierailulla olleet Missouri-synodin Euraasian aluejohtaja, pastori **James Krikava** ja talousjohtaja **Richard Sovitzky**.

Seuraava kirkolliskokous pidetään 14.10.2016.

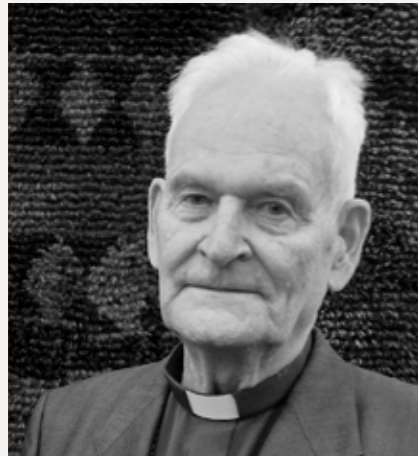
Teksti ja kuvat: Kristiina Paananen

Inkerin kirkon tuoreimmat uutiset

www.inkerinkirkko.fi

www.elci.ru

Facebookissa: Inkerin kirkko
(kaikille avoin sivu, ei vaadi rekisteröitymistä)

LEINO
HASSINEN
(1924-2015)

Inkerin kirkon piispa, teologian tohtori Leino Hassinen kutsuttiin Taivaan lepoon 16.11.2015 kotonaan. Hän oli syntynyt 30.6.1924 Sortavalassa.

Leino Hassinen vihittiin papiksi 1949 Tampereella. Seurakuntatyön lisäksi Hassinen toimi Kotimaa-lehden päätoimittajana vuosina 1969-1977. Jäädessään eläkkeelle Vihdin kirkkoherran virasta vuonna 1987 hänelle aukeni uusi tehtävä Inkerin kirkon jälleerakentamisessa.

Leino Hassinen oli 65-vuotias, kun hänet perestroikan aikana, inkeriläis seurakuntien huutavassa pappispulassa, kutsuttiin Puhkisiin käynnistämään paimenten pikakoulutusta syksyllä 1989. Hassisen työrupeaman aikana Neuvostoliitto muuttui Venäjäksi, Inkerin kirkko rekisteröityi uudelleen ja seurakuntia alkoi syntyä nopeassa tahdissa. Hassisen työ Inkerin kirkon ”kantorakettina” - kuten hän itse tehtävänsä kuvasi - jatkui opetustehtävien jälkeen lääninrovastina ja vuosina 1993-1996 piispana.

*Edessä Herran istuimen
nyt pyhät iloitse ja seurakunta
Kristuksen Hänessä riemuitsee
(Virsi 145:3).*

Leino-piisпамme ja Isämme on poissa.

Jumala antoi Leino-veljelle pitkän ja rikkaan elämän. Inkerin kirkko ja sen seurakunnat iloitsevat siitä mitä Leino, Jumalan armosta, sai palvellessaan Inkerin kirkossa.

Leino-piisпамme sai tehdä työtä 1990-luvulla, vaikeina vuosina. Hän toimi opettajana, saarnaajana, näkyjen näyttäjänä ja esimerkillisenä uskovaishenkenä, jonka sydämessä ei ollut jälkeäkään katkeruudesta.

Koko olemuksellaan hän viestitti Kristuksen uutta oppia, joka on rakkautta yli rajojen, jopa vihollisia kohtaan. Hän otti vastuun isosta asiasta, johti Inkerin kirkkoa vakaaseen lentoon, niin kuin itse itsestään jäähyväispuheessaan sanoi: ”Romuna putosi avaruudesta maahan”.

Nyt tämä romu kätetään maahan odottamaan uutta aamua, ylösnousemusta.

Kiitos Herralle, että olemme saaneet olla Leino oppilaita. Saamme jatkaa Kristuksen alkamaa työtä. Hänen armossaan on meille kyllin.

*Aarre Kuukauppi
piispa*

JORMA KALLIO
(1945-2015)

Inkerin kirkon pastori Jorma Kallio pääsi ikuisen kirkkauteen 12.11.2015. Jorma Kallio palveli vuonna 1993 lähetystyöntekijänä Koiviston seurakunnassa. Vuosina 1994-2004 hän palveli kirkkoherrana Viipurissa, Pyhän Pietarin ja Paavalin seurakunnassa.

EERO KUUKAUPPI
(1957-2015)

Herra kutsui Inkerin kirkon pastorin Eero Kuukaupin yllättäen luokseen 18.11.2015. Eero Kuukauppi opiskeli teologiaa Helsingin yliopistossa vuosina 1989-1991. Vuodesta 1991 lähtien hän palveli pastorina Inkerin kirkossa, viimeksi kirkkoherrana Toksovoissa.

KONFERENSSI BUENOS-AIRESISSÄ

Argentiinan Buenos-Airesissa kokoontui 24.-27. syyskuuta Kansainvälisen luterilaisen neuvoston (ILC) XXV konferenssi. Neuvosto yhdistää tunnustuksellisia luterilaisia kirkkoja ympäri maailmaa. Paikalla oli noin 40 konservatiivisten luterilaisten kirkkojen edustajaa. Inkerin kirkkoa edustivat piispa **Aarre Kuukauppi** sekä Uralin lääninrovasti **Konstantin Subbotin**.

Konferenssin tema liittyi lähestyvään reformaation 500-vuotisjuhlaan – ”Reformaatio ja nyky maailma”. Neuvoston tärkein päätös koski vakituudesta toimivan päämajan perustamista, joka tulee Saksan Wittenbergiin. Vaalikokouksessa valittiin neuvostolle puheenjohtajaksi **Hans-Jörg Foigt**, Saksan itsenäisten luterilaisten kirkkojen (SELK) piispa ja sihteeriksi **Gijsbertus van Hattem**, ELKB:n presidentti. Myös uusi johtokunta valittiin.

Afrikan uudeksi edustajaksi valittiin Nigerian luterilainen kirkko, Euroopan edustamista jatkaa Englannin luterilainen kirkko. Uusina jäseninä neuvostoon liittyivät Siperian evankelis-luterilainen kirkko, Nicaraguan luterilainen synodi ja Norjan luterilainen kirkko.

Teksti: Konstantin Subbotin/ suom. Liliann Keskinen

Omskin seurakunta 20 vuotta

Omskissa vietettiin 13. syyskuuta seurakunnan 20-vuotispäivää. Juhlajumalanpalveluksessa saarnasi Siperian rovastikunnan lääninrovasti **Ville Melanen**. Liturgina toimi kirkkoherra **Igor Kreos** ja lähetystyöntekijä, pastori **Juha Saari** avusti ehtoollisessa. Messun jälkeen esiintyi seurakunnan kuoro ja lausuttiin runoja. Kirkkokahvien aikana Juha Saari kertoi luterilaisuuden synnystä Siperiassa ja Ville Melanen Siperian rovastikunnan nykypäivästä.

1990-luvulla ryhmä luterilaisia alkoi kokoontua Omskissa. He olivat Siperian suomalaisia tai toisen maailmansodan aikana piiritetyistä Leningradista evakuoituja lapsia. He tulivat lapsineen ja lapsenlapsineen suomalaisen kulttuurikeskukseen ja keskustelivat äidinkielellään, lukivat Raamattua ja rukoilivat. Joskus kokouksissa kävi pappeja Suomesta.

Jo 1990-luvun alussa piispa **Aarre Kuukauppi** vieraili suomalaisten kokouksessa Omskissa ja ehdotti, että kaupunkiin perustettaisiin Inkerin kirkon seurakunta. Virallisesti seurakunta rekisteröitiin 12.9.1995. Jumalanpalvelukset pidettiin aluksi yhteistyössä evankelis-luterilaisen kirkon kanssa ja myöhemmin saksalaistaustaisen luterilaisen kirkon pienessä salissa. Omaa pappia ei ollut, vaan papit tulivat Suomesta ja Pietarista. Ensimmäiset, noin 20 henkeä, konfirmoi-

ttiin 15.10.1995. Yhteensä seurakuntalaisia oli siihen aikaan noin 130, kaikki suomalaisia.

Vuodesta 2001 seurakunnassa on ollut vakituinen pappi, Igor Kreos. Samana vuonna hankittiin huoneisto, johon seurakuntalaiset tekivät remontin omin voimin ja joka vihittiin 31.3.2002. Seurakuntaelämä rupeesi kehittymään ja vahvistumaan. Avuksi tuli Suomesta lähetystyöntekijöitä: Juha ja **Anu Saari**, **Hannu** ja **Liliann Keskinen** sekä **Kai** ja **Mirva Lappalainen**. Heidän ansiostaan seurakunnassa vahvistui lapsi- ja nuorisotyö ja Omskin alueen kylätyö.

Nykyään seurakuntaa palvelevat Igor Kreosin lisäksi diakoni **Valeri Stepanin** ja katekeetta **Ivan Seppänen**. Kirjantalon ja kanttorin ohella seurakunnassa on lapsi- ja nuorisotyön, diakoniatyön ja tiedottamisen vastuhenkilöt sekä **Markus** ja **Mari Aitamäki** lähetystyöntekijöinä.

*Teksti: Julia Korobova/suom. Kari ja Merja Karjalainen
Kuvat: Seurakunnan arkistot*

Uralin nuoret järjestivät itse leirin

Aktiiviset nuoret Mordvan, Marinmaan, Baškirian, Tatarstanin ja Udmurtian seurakunnista kokoontuivat Tšuvassian pääkaupunkiin Tšeboksaryyn 2.-4. lokakuuta. Vapaamuotoisen hengellisen tapahtuman järjestelyvastuu oli nuorilla itsellään. Hämmästyttävää oli se, että kaksipäiväisen tapahtuman budjetti oli nol-la ruplaa. Matkakulut nuoret maksoivat itse, majoitus- ja ruokailukustannukset katettiin nuorten vapaaehtoisilla maksuilla ja Tšeboksaryn seurakunnan lahjoituksilla.

Iso osa ajasta käytettiin Raamatun tutkimiseen ja keskusteluun aiheesta ”Kristus minun elämässäni”. Keskustelua käytiin myös erilaisista ajankohtaisista aiheista; käytännön uskosta, rukouksesta ja valmistautumisesta avioliittoon. Leirin aikana nuoret ehdivät myös käydä museossa ja järjestää pienen näyttelyn nykyajan kristittyjen vainoista.

Nuoret pystyvät kantamaan tarvittaessa suurtakin vastuuta, mutta tarvitsevat omien paimentensa ja vanhempien seurakuntalaisten tukea ideoidensa toteuttamiseen. Yksi tapaamisessa suunniteltu käytännön askel on verkkosivujen tekeminen niihin Uralin rovastikunnan seurakuntiin, joissa omia sivuja ei vielä ole.

*Teksti: Konstantin Subbotin/
suom. Hanna Suopajarvi*

25-vuotisjuhla Kontupohjassa

Kontupohjan seurakunta vietti 25-vuotispäiviään 26.-27. syyskuuta. Juhlaan osallistuneet saivat kuulla seurakunnan historiasta ja katsella valokuvia. Urkumusiikki, ylistysvirret ja pyhäkoululaisten laulu kaikui salissa.

Yhteiskunnallisten suhteiden vastaava **Olga Meshkova** luki Kontupohjan aluejohtajan tervehdyksen, jossa mainittiin, että luterilaisen seurakunnan historia on oikean ja vahvan uskon merkki, vaikeuksien ylittämistä, vahvan ja avoimen kodin luomista kaikille uskovoille.

Pastori **Tapani Annila** Akaan seurakunnasta kiinnitti huomiota seurakunnan vanhempaan sukupolveen, joka väsymättä pyrki luterilaisen seurakunnan syntymiseen Karjalassa.

- Kun tapasin Maria Kajavan vuosia sitten, ihailin hänen kärsivällisyyttään ja varmuuttaan, jolla hän toimi saarnaajana. Maria Kajava oli tunnettu inkeriläinen saarnaaja, joka antoi oman osansa myös kontupohjalaisten lu-

terilaisten elämään.

Kontupohjan seurakunnan perustamisen puolesta taisteli aikoinaan **Lyyli Vanhanen**, joka viikkoa aikaisemmin oli täyttänyt 80 vuotta. Herra on siunannut häntä monenlaisilla lahjoilla, eikä hän ole vielä väsynyt käyttämästä niitä lähimmäistensä hyväksi ja Herran kunniaksi.

Teksti: Oksana Dyba/ suom. Liliann Keskinen

Kuva: Martti Turunen

Kirkkoherra Aleksei Krongolm ja nuoret Petroskoin seurakunnasta onnittelivat kontupohjalaisia laulaen.

HATSINASSA REFORMAATIOJUHLA

Pyhän Nikolain kirkossa Hatsinassa juhlittiin 31. lokakuuta reformaatiota. Sekä reformaation historia että Martti Lutherin (1483-1546) elämä ja myös Inkerin kirkon toiminta tuntuivat aidosti kiinnostavan ihmisiä.

Juhlaan osallistuneet kuuntelivat suurella mielenkiinnolla reformaatiosta kertovat esitelmät, joita pitivät Kolppanan kirkkoherra **Jevgeni Mihailov** ja Skuoritsan kirkkoherra **Pavel Krylov**. Inkerin kirkon Teologisen Instituutin rehtori, pastori **Ivan Laptev** käsitteli omassa puheessaan Martti Lutherin ajatuksia reformaatiosta.

Elokuva kuuluisasta saksalaisesta reformaattorista toi juhlaan hienon elementin. Tämän lisäksi kirkkosalin seinillä oli esillä painettua materiaalia, joka kuvaa lähes 500 vuoden takaisia tapahtumia. Yhdistelmä urkumusiikkia (**Irina Rozanova**) ja säkkipillin soittoa (**Sergei Smirnov**) loi tunnelman keskiaikaisesta Euroopasta. Juhlan helmenä oli lähetyspastori **Arvo Survo**, joka Sanan ja laulun avulla toi esille Häntä, joka on Tie, Totuus ja Elämä.

Vuosi 2017 on aivan nurkan takana. Teemme kaikkemme valmistautuessamme meille kaikille tärkeään reformaation juhluvoiteen!

Teksti: Viktor Vorontsov/suom. KP

Niko Ijäs opetti Ulan-Udessä urheilun välityksellä tapahtuvan evankelioinnin periaatteita

Urheilua ja evankeliumia

Marraskuun ensimmäisellä viikolla Ulan-Udessä pidettiin viisipäiväinen koulutus, jonka aiheena oli urheilun kautta tehtävä kristillinen tavoittamis- ja evankelointityö. Kouluttajaksi saapui **Niko Ijäs** Mongoliasta. Koulutukseen oli kutsuttu seurakunnan urheilullisia nuoria ja nuoria aikuisia.

Tärkeäksi nähtiin, että kaikessa urheilutyössä pidetään kiinni perussäännöistä, esimerkiksi keskinäisestä kunnioittamisesta. Pelitovereiden kunnioittaminen ja hyvä yhteishenki viestivät kristillisiä arvoja niille, jotka eivät ole kristittyjä. Osallistumaan kutsuva joukkue voi toimia siltana seurakuntaan, mikä on urheiluevankelioinnin tarkoitus. Jos liikuntatyö uhkaa jäädä vain seurakuntalaisten

keskinäiseksi hauskanpidoksi, tavoitettava ulottuvuus katoaa. Harjoituskertojen yhteydessä pidetään aina pieni hartaus- tai todistuspuheenvuoro.

Niko varusti kohtaamaan myös hankalia tilanteita, kuinka suhtautua esimerkiksi väkivaltaan tai kiroiluun urheilujoukkueessa. Kurssilaiset pohtivat ryhmässä konkreettisia kysymyksiä, kuten mikä olisi sopiva laji, kenelle toiminta on suunnattu, milloin harjoituskertoja voi olla ja missä niitä järjestetään. Kysymyksiin vastatessaan he loivat itselleen selkeän suunnitelman, josta on hyvä lähteä liikkeelle.

Teksti ja kuva: Johanna Hyttinen

Kaste ja konfirmaatio Pyhässä Annassa

Neljä nuorta kastettiin ja konfirmoitiin Pyhän Annan seurakunnan jäseniksi.

Juhlajumalanpalveluksessa Pyhän Annan kirkossa Pietarissa vietettiin 31. lokakuuta sekä reformaation muistopäivää että kirkkorakennuksen luovutuksen vuosipäivää. Jumalanpalveluksen yhteydessä kastettiin ja konfirmoitiin neljä seurakuntalaista.

Nuoret selvästi jännittivät, koska heistä ei tullut ainoastaan kirkkomme ja seurakuntaperheemme jäseniä, vaan sen lisäksi he saivat vastaanottaa ensimmäisen kerran ehtoollisen. Yksi kastetuista ja konfirmoiduista, **Dmitri**, totesikin jumalanpal-

veluksen jälkeen: "Elämässäni tapahtui tänään niin paljon, että ymmärrän sen vasta huomenna."

Vaikka kirkkorakennuksessa olikin hieman kylmä, koska lämmitystä ei vielä ole, niin yhteys Kristuksessa lämmitti meitä. Ja palasen siitä lämmöstä voimme antaa muille ihmisille - niille, jotka ovat halukkaita kuulemaan ja vastaanottamaan Jeesuksen.

Teksti: Lilija Tomilina,

Mihail Mirgorodskij/suom. KP

Kuvat: Mihail Veits/Mihail Mirgorodskij

15-vuotisjuhla Novosibirskissä

Novosibirskin Kristus Vapahtajan seurakunta juhli 15-vuotispäiväänsä 8. marraskuuta. Juhlajumalanpalveluksen toimittivat Inkerin kirkon

pastorit **Gennadi Moskalev** ja **Vjatcheslav Ostanin** Siperian Evankelisluterilaisen kirkon pastori **Aleksei Streltsovin** avustuksella. Jumalanpalveluksen jälkeen näytettiin video seurakunnan historiasta ja kuultiin Novosibirskin suomalaisia edustavien nais-

ten konsertti. Juhla päättyi riemulliseen yhdessäoloon teekupin äärellä.

Teksti: Nikolai Zhukov/suom. KP

Kuva: Markus Aitamäki

Tervetuloa

Burjatiaan!

Burjatia sijaitsee Itä-Siperiassa, Baikäljärven ympäristössä. Tasavallan pääkaupungista Ulan-Udesta löytyy Kristuksen armon seurakunta, itäisin kaikista Inkerin kirkon seurakunnista.

Burjaatit kuuluvat mongoliheimoihin, ja siksi kulttuureissa on paljon yhteistä. Perinteinen elinkeino on karjanhoito ja siihen liittyvät tavat, uskomukset, vaatetus ja ruokalajit ovat mongolien kanssa melkein identtiset. Burjaatit ovat saaneet pääuskontonsakin - tiibetinbuddhalaisuuden - mongolien välityksellä.

Burjatian tasavallassa on käytössä kaksi virallista kieltä: venäjä ja mongolilaisiin kieliin lukeutuva burjaatin kieli. Jälkimmäistä puhuu äidinkielenään noin 25 % Kristuksen armon seurakunnasta. Jumalanpalveluksessa evankeliumiteksti

luetaan molemmilla kielellä ja loppulaulu lauletaan burjatiaksi, muutoin kielenä on venäjä.

Uusivuosi Sagaalغان

Itämaiseen ajatteluun liittyy uudenvuoden vietto kuukalenterin mukaan helmikuussa. Päivämäärä vaihtelee uudenkuun myötä. Vuonna 2016 sagaalغان-juhlaa vietetään 8. helmikuuta, joka on virallinen vapaapäivä.

Sagaalغانia on vietetty alunperin syksyllä, ja juhlaa on kutsuttu valkoiseksi kuukaudeksi, kun maitotuotteita on saatu suuret määrät. *Sagaalغان* tarkoittaa valkoista. Kublai-kaanin aikana juhlaa alettiin viettää kiinalaisen uudenvuoden aikoihin. Tiibetinbuddhalaisuus on liittynyt juhlan aattoon paaston ja puhdistautumisen kuluneen vuoden synneistä taikinapallon avulla, joka sitten heitetään suureen nuotioon.

Sagaalغانin aamuna nuoremmat sukulaiset käyvät tervehtimässä vanhempia. Nuorempi ojentaa käsivartensa kämmenet ylöspäin ja vanhempi asettaa omat kätensä kämmenten alapuolelle niiden päälle. Sitten nuorempi nostelee hiukan käsiään ja toivottaa hyvää uutta vuotta. Karjanhoitoalueilla tiedustellaan, miten karja on selvinnyt talvesta.

Tervetuliaisjuomana on maito, jota jokainen hörppää yhteisestä kupista. Juhlaruokana ovat *buuzit* eli höyrytetty jauheliha taikinanyytissä. Vihreä maitotee on tavallinen ruokajuoma. Perinteisesti tee on saatu Kiinasta ”tiilen” muodossa. Erityisellä teenpilkkomislaitteella teetä on irrotettu ”tiilestä” ja pantu kattilaan kiehumään. Mukaan voidaan lisätä iheraa tai paahdettuja ja rikottuja jyviä.

Sagaalغانiin liittyy myös lahjojen antaminen. Ajatellaan, että se on samalla kaikkien yhteinen syntymäpäivä. Juhlaa vietetään kuukauden ajan ja sinä aikana kaukaisetkin sukulaiset ehtivät tavata toisiaan. Yhteinen hauskanpito ja piiritanssi *joohor* kuuluvat ohjelmaan. Nykyisin joka vuosi sagaalغانina järjestetään Ulan-Uden keskustassa kaikille avoin *joohor*-tanssi.

Musiikki – yhdistelmä aroja ja itämaita

Paimenet ovat olleet Burjatiassa tärkeässä asemassa. Avarilla aroilla karjaa paimentaessaan he ovat antaneet äänensä kuulua kauas. Burjaatit ovat yleensä kokoontuneet ulkona ja siitä syystä lauluäänien on täytynyt olla vahva ja kantava. Burjatilainen musiikki perustuu pentatoniikkaan, jossa ei ole puolisävelaskelia.

Joulupukitkin osallistuvat Sagaalغان-juhlaan.

Burjaattien soittimet muistuttavat lähikansojen instrumentteja. *Limbe* on bambusta tehty huilu. *Shaanza* on mandolinia muistuttava kielisoitin. *Jataga* on pitkänomainen 14-kielinen kannel. *Morin huur* eli hevosenpääviulu muistuttaa pientä selloa, mutta on nelikulmainen. Sitä pidetään mongolien ja burjaattien kansallissoittimena.

Jochin on monille idän kansoille yhteinen kielisoitin. Sitä soitetaan kevyillä palikoilla eripituisia metallikieliä näpätäten. *Jochin* antaa burjatilaiselle musiikille sen itämaisen soinnin. Ulan-Uden seurakunnassa on tällainen soitin, jota **Inna**-kanttori osaa soittaa.

Teksti: Anitta Lepomaa - lähetystyöntekijä (Kylväjä)

Teen valmistaminen alkaa pilkkomalla ”tiilestä” teeruohoa.

SALAMAT - smetanapuuro (keitetty smetana)

Burjaatit eivät ole kovia leipomaan, vaan he keittävät. Siksi myös smetanaa keitetään ja sekaan heitetään vähän jauhoja, joten puurohan siitä tulee. Pöperöä käytetään myös kulttitarkoituksiin. Erityisesti jos lama tulee kylään, sitä pitää olla tarjolla. Talvipäivänä sitä voi nauttia energiapommina, varsinkin, jos on ylimääräistä smetanaa maaseuturissun jäljiltä.

200 g rasvaista smetanaa
1 dl ruis- tai vehnä jauhoja
½ tl suolaa

Laita smetana kattilaan ja lämmitä, kunnes se on juoksevaa. Lisää jauhot voimakkaasti sekoittaen. Anna kiehua välillä sekoittaen. Lisää suola. Kun puuron päälle kerääntyy rasvaa, salamat on valmis. Sen tulisi olla pöperöistä.

Salamat tarjoillaan alkupalana. Yleensä kukin ottaa sitä lusikallisen yhteisestä kupista. Salamatia pidetään juhlaruokana.

Jochin on itämainen soitin, jota käytetään joskus myös Kristuksen armon seurakunnassa.

Kanaa kiinalaisittain

"Jumala johdatti meidät Siperiaan, jotta voisimme julistaa evankeliumia kiinalaisille opiskelijoille", kertovat lähetystyöntekijät Markus ja Mari Aitamäki innoissaan Novosibirskissä avautuneesta työstä.

Aitamäet pitävät kotonaan opiskelijoille kansainvälisiä ruoanlaittoiltoja, joihin kuuluu myös iltahartaus.

Mari Aitamäki (oik.) opettelee tekemään kiinalaisia "pelmenejä".

Muitimme perheemme kanssa kesällä 2015 Omskista Novosibirskiin. Syksyllä aloitimme kielenopiskelun Novosibirskin teknillisessä yliopistossa, jossa ryhmämme oli hyvin kansainvälinen. Opiskelijoita oli Japanista, Yhdysvalloista, Australiasta, Italiasta, Itävallasta, Saksasta ja Bulgariasta. Erityisen paljon heitä oli Kiinasta ja Mongoliasta.

ERITYISESTI KIINALAISIIN meillä syntyi hyvin lämmin suhde. Saimme **Marin** kanssa idean kutsua opiskelijoita kotiimme ja järjestää kansainvälisiä ruoanlaittoiltoja. Ensimmäisen tapaamisen teema oli suomalainen ruoka ja opettelimme karjalanpiirakoiden tekoa. Aloitimme yhteisellä ruokaruokuksella ja lopuksi pidimme iltahartauden.

Uudet ystävämme viihtyivät hyvin luonamme. Sovimme, että alamme kokoontua kodissamme säännöllisesti ja valmistamme eri maiden kansallisruokia. Niistä erityisesti kiinalainen kotiruoka on jäänyt mieleeni. En itse ollut ennen maistanut Coca-Colassa haudutettua kanaa - kannattaa kokeilla!

YHTEINEN KIELEMME on venäjä. Koska kaikkien kielitaito on vielä vajavainen, on julistuskin yksinkertaista. Moni kiinalainen ystävämme kuulee ensimmäistä kertaa Jeesuksesta, joten on hyväkin selittää asiat yksinkertaisesti ja selkeästi: Mitä on usko? Kuka on Jumala ja Jeesus? Mitä on rukous, miten ja miksi rukoillaan?

Kiinalaisille on erityisen vaikeaa käsittää armoa, koska buddhalaisuudessa tärkeää ovat ihmisen omat teot. Sanoma siitä, ettei ihminen voi teoillaan ansaita mitään Jumalalta, eikä kykene pelastamaan itseään, voi olla vaikea vastaanottaa. Mut-

ta Jeesuksen ristinkuolema koskettaa. Jeesus on tehnyt kaiken ihmisen puolesta. Jeesuksen tähden ihminen pelastuu ja saa uskoa syntinsä anteeksiannetuiksi. Tämän ymmärtämiseen tarvitaan Pyhän Hengen apua. Onneksi hän toimii ja vetää ihmisiä puoleensa, täällä nyt erityisesti kiinalaisten opiskelijoiden keskuudessa.

OLEMME ILOISIA, että muutama kiinalainen on rohkautunut tulemaan kanssamme kirkkoon sunnuntaisin. Eräs nuori opiskelijatyttö on alkanut käydä säännöllisesti ja kutsunut uusia kiinalaisopiskelijoita jumalanpalvelukseemme. "Kun olen täällä, koen sydämessäni rauhaa", totesi eräs kiinalaisopiskelija jumalanpalveluksen jälkeen.

Myös kotonamme kokoontuvaan piiriin, jossa tutkimme Raamattua, on muutama opiskelija uskaltanut. Tämän lisäksi seurakuntamme diakoni **Vjatseslav Ostanin** on kutsunut opiskelijoita entisten vankien *Puolimatkan taloon* ja ottanut heitä mukaan vierailuille lastensairaaloihin, joissa he ovat järjestäneet ohjelmaa sairaiden lasten iloksi.

AINOA ONGELMA on, ettei meillä ole kiinankielistä hengellistä kirjallisuutta, jota voisimme jakaa opiskelijoille. Kiinankielisiä Raamattuja olemme yrittäneet etsiä laihoin tuloksin. Jumala kuitenkin tekee työtään, pitää huolen ja antaa avun omalla ajallaan ja tavallaan. Saimme esimerkiksi Suomesta lahjoituksena muutaman kitaran ja alan opettaa opiskelijoille kitaransoiton alkeita. Innolla jo odotan, mitä siitä seuraa.

Teksti ja kuvat: Markus Aitamäki - lähetystyöntekijä (SEKL)

Kristittynä juutalaisena

Johannes Kastajan uskonnollinen yhteisö on koti pietarilaisille juutalaiskristityille. Yhteisön synnyssä on tärkeä rooli suomalaisilla lähetystyöntekijöillä ja vapaaehtoisilla. Rakkauden teot ovat avanneet Alla Polosinalle uuden maailman.

Alla Polosina on kiitollinen kristityille, jotka ovat julistaneet Pietarissa asuville juutalaisille evankeliumia sanoin ja teoin. Usko, toivo ja rakkaus ovat tärkeitä Venäjän juutalaisillekin.

Alla Polosinan, o.s. **Barenbergin**, isä ja äiti ovat molemmat juutalaisia ja Allan isovaari oli rabbi. Allan isän isovanhemmat asuivat Ukrainassa. Juutalaisvainojen aikana isän isoäiti ja muuta lähisukua ammuttiin. Lapsuudenperhe ei ollut uskonnollinen ja Alla eli silloisessa Leningradissa aika tavallisen neuvostolapsuuden. Juutalaisia perinteitä kuitenkin kunnioitettiin jonkin verran, esimerkiksi juhlapyhinä valmistettiin perinneruokia.

Alla valmistui Herzenin pedagogisesta yliopistosta venäjän kielen ja kirjallisuuden opettajaksi. Hän meni naimisiin ja perheeseen syntyi poika. Kolmekymppisenä hän pääsi töihin Leninradin televisioon toimittajaksi.

- Avioliiton kautta tapahtunut nimenvaihto mahdollisti työn. Barenbergina se ei olisi tullut kuuloonkaan, Alla kertoo. Hän piti työstään paljon. Sitten tuli avioero ja Allasta yksinhuoltaja.

Merkittävä kutsu

1990-luvun alku oli Venäjällä vaikeaa aikaa, kaikesta oli pulaa. Mutta myös vapauden tuulet alkoivat puhaltaa. Kaupunki vaihtoi nimeään ja Pietarissa alkoi käydä entistä enemmän suomalaisia kristittyjä ja lähetystyöntekijöitä.

Eräänä päivänä Allan äidille soitettiin ja kutsuttiin kulttuuritalolle. Äiti ja tytär noudattivat kutsua ja löysivät itsensä juutalaisille suunnatusta hengellisestä kokouksesta. Tapahtuma teki Allan vaikutuksen; hän ihmetteli kansan paljoutta ja Jumalan Sana kosketti ihmeellisellä tavalla. Tilaisuuden jälkeen heidät kutsuttiin kotikokouksiin ja Alla alkoi käydä niissäkin.

- Näin ja koin suomalaisten kristittyjen rakkautta juutalaisia kohtaan, Alla muistelee kiitollisuudella alkuaikojaa.

Ihmeellistä huolenpitoa

Silloin elettiin pula-aikaa ja kaupankäyntiin liittyivät kupongit. Eräänä iltana, kun Alla oli huolissaan jokapäiväisestä leivästä ja perhe sairasti flunssaa, ovikello soi. Oven takana oli suomalaisia, jotka toivat ruokapaketin ja Allalle Raamatun. Vieraat myös rukoilivat perheen puolesta. Tämä oli vahva "tönäisy" Jumalan puoleen.

- Apu tuli hetkenä, jolloin sitä todella tarvitsimme. Kuka heidät lähetti, ihmettelee Alla yhä, vaikka tietääkin vastauksen. Siitä alkoi tähän päivään saakka jatkunut Raamatun tutkiminen.

Isä meidän -rukouksella on Allalle erityinen merkitys. Kerran eräs lähetys-

työntekijä ehdotti rukousta kotikokouksen päätteeksi. Kohdassa "pyhitetty olkoon nimesi" Alla koki, kuinka hän fyysisesti antoi itsensä Jumalan huolehtiviin käsiin.

Kristus tuli sydämeen

Vuosien varrella ryhmä juutalaisia on kokoontunut kodeissa, erilaisissa vuokratiloissa ja pitkään myös Pyhän Mikaelin kirkossa. Maaliskuussa 2005 perustettiin oma uskonnollinen yhteisö Inkerin kirkon alaisuuteen. Piispa **Aarre Kuukaupin** ehdotuksesta se sai nimen Johannes Kastajan mukaan. Nimi symboloi yhteisön missiota julistaa Johannes Kastajan tavoin ilosanomaa Jeesuksesta juutalaisten keskuudessa.

Yhteisö viettää messua sunnuntaisin, kuten muutkin seurakunnat. Sen lisäksi raamatullisilla juhlapyhillä on erityinen asemansa. Kerran kuukaudessa järjestetään avoimien ovien päivä, jonka kautta tavoitetaan uusia ihmisiä.

- Olemme juutalaisia kristittyjä ja minä olen ylpeä taustastani. Kristus tuli sydämeeni, mutta jään juutalaiseksi, sanoo Alla Polosina.

Teksti ja kuva: Liliann Keskinen - lähetystyöntekijä (SEKL)

SUOMALAIS-UGRILAISTEN ja MUSLIMIEN MAILLA

Marilaisia, mordvalaisia, komeja, udmurtteja... Sekä venäläisiä, tshuvasseja ja islamilaisia tataareja. Näiden kansojen keskellä tekevät työtään Inkerin kirkon seurakunnat Uralin rovastikunnassa.

Teksti: Dina Korepanova - Uralin rovastikuntakoulun johtaja
Suomennos: Kari ja Merja Karjalainen

Marilainen kulttuuri näkyy vahvasti Birskin luterilaisessa seurakunnassa. Kuva seurakunnan arkistoista

Kazanin kaupunkikuvaa hallitsevat rinnakkain olevat moskeijat ja ortodoksikirkot. Kuva Kristiina Paananen

Monet Uralin rovastikunnan seurakunnista on perustettu **Anu** ja **Juha Väliahon** suomalais-ugri-laisten kansojen keskuudessa tekemän lähetystyön ansiosta. Pakanat moittivat lähetystyöntekijöitä usein siitä, että kääntäessään ihmisiä pakanuudesta kristinuskoon he hävittävät samalla kansallisen kulttuurin. Samaan aikaan kristityt riitelevät jatkuvasti siitä, kuinka hyväksyttävää kansanmusiikki, soittimet ja kansallinen koriste- ja käyttötaide ovat kirkossa.

On annettava tunnustusta Väliahoille, sillä he edistivät kaikin voimin sitä, että seurakunnissa kuultaisiin Jumalan sanaa, virsiä ja rukouksia seurakuntalaisten omalla äidinkielellä. Ihmiset myös uskaltautuivat tulemaan seurakunnan juhliin omissa kansallispuvuissaan.

"Näin on meillä aina tehty"

Birsissä on hyvä perinne kokoontua *Marij kas* -iltaan, jossa seurakuntalaiset voivat kaikesta sydämestään laulaa sekä marinkielisiä virsiä että ikivanhoja lauluja. Samalla muistellaan

marilaisten kulttuuriperinteitä, esimerkiksi illanistujaisia, joihin kokoonnuttiin yleensä sekä huvittelemaan että tekemään käsitöitä. Tällainen ilta päättyy yleensä yhteiseen "*Verjovotshkaan*" (suom. nuoranpätkä), jota tanssivat niin vanhat kuin nuoretkin.

Mutta on toisenlaisiakin perinteitä. Samaisessa Birsissä minulle tuli suurena yllätyksenä se, että kiirastorstaina jumalanpalveluksen jälkeen muutamat seurakuntalaiset kiirehtivät kotiin lämmittääkseen saunan, valmistaa muistoaterian ja syyttääkseen kynttilät. Heidän puheistaan ymmärsin, että tämä "kynttilän juhla" - *sorta pajrem* - järjestetään "marin vanhoille" eli kuolleille esi-isille, jotka kutsutaan syömään, juomaan ja peseytymään. Kynttilät sytytetään, jotta he tulisivat "auringon paistaessa".

Rituaalin noudattaminen oli minusta sitäkin oudompaa, että nämä naiset oli kastettu jo vuosia sitten ja kävivät melko aktiivisesti kirkossa. He selittivät tämän yksinkertaisesti siten, että "näin on meillä aina tehty". Tämä episodi sai minut miettimään sitä, että tullessaan kristityiksi monet pitävät

yhä kiinni rituaaleista ja taikaukosta pitäen sitä kansallisperinteen oikeuttamana. Mutta toisaalta on mahdotonta luopua myös äidinkielestä ja pyyhkiä pois oman kansansa kulttuuria ja taidetta.

Jotta ei ylitettäisi tätä häilyvää rajaa, jossa päättyy usko ja alkaa taikausko, pitää muistaa, mihin tai pikemminkin keneen panemme toivomme - Jeesukseen, joka kantoi syntimme ristillä, eikä suinkaan omiin voimiimme ja ansioihimme tai edesmenneiden esi-isien apuun. Silloin kansantaiteesta tulee todellinen näyte kansan lahjakkuudesta, sen mausta, mielikuvituksesta ja kyvystä ilmaista ja välittää ympäröivän maailman kauneutta.

Kansalliset ornamentit

Ottakaamme esimerkiksi sellainen tavallinen asia kuin ruurommel. Vaatteisiin ommellut ornamentit ovat pakanoille amuletteja pahoja voimia vastaan. Ommel oli aikoinaan pääasiassa koriste, mutta samalla se suojeli. Jokaisella ornamentilla oli oma merkityksensä. Esimerkiksi kahdeksansakarainen tähti on suomalais-ugri-laisten kansoille auringon symboli ja perimätiedon mukaan se suojelee ihmistä onnettomuuksilta.

Tällaisia kuvioita on Udmurtian ja Mordvan tasavaltojen vaakunoissa. Seurakunnissamme kansalliset ornamentit koristavat alttaritekstiilejä, jumalanpalvelusasuja ja jopa kirkkorakennusta. Esimerkiksi Velmema-seurakunnan kirkko Saranskissa on koristeltu mordvalaisen kansallispuvun ommelkuvion mukaan.

Vanhalle uusia merkityksiä

Komin tasavallassa, Syktyvkarissa, on Inkerin kirkkoon kuu-

luva Pyhän Johannes Kastajan seurakunta. Seurakunnalla ei toistaiseksi ole omia tiloja, mutta ehtoollisvälineiden liinat on kirjottu komilaisella kansallisella ornamentilla. Aikanaan kirkkosalin seinä tulee koristamaan maalaus, jonka on tehnyt itseoppinut taiteilija **Valeri Neffolov**. Teoksessa Kristuksen luo on tullut naisia, jotka ovat komilaisissa kansallispuvuissa.

Suosittu koristeaiheelle ja suojelesineelle, kahdeksansakaraiselle tähdelle, Syktyvkarin seurakuntalaiset ovat antaneet uuden symbolisen merkityksen. Entisestä taikakalusta tuli joulun tähti, joita seurakunnassa on tehty tuohesta lahjoja varten.

Sadonkorjuun kiitosjuhla, jota luterilaiset seurakunnat viettävät, sattuu samaan aikaan komilaisen *tshomörin* kanssa, joka on maataloustöiden loppuun saamisen kunniaksi vietettävä juhla. Siksi juhlalla on seurakunnassa toinenkin nimi: *Vezha Tshomör* – pyhä tshomör. Pöydässä on tuona päivänä melkein aina perinteisiä komilaisia kansallisruokia.

Muslimien keskellä

Uralin rovastikunnan seurakunnat ovat yhtä lukuun ottamatta syntyneet suomalais-ugri-laisten kansojen asuma-alueille. Tatarstanin tasavallassa sijaitseva Kazanin seurakunta on turkkilaissukuisten tataarien keskellä. Tataarit ovat venäläisten jälkeen toiseksi suurin kansallisuusryhmä Venäjällä. Puolet heistä asuu Tatarstanissa tai lähialueilla. Noin kolmasosa Tatarstanin asukkaista on maltillisia muslimeja ja lähes saman verran on ortodoksikristittyjä.

Kazanin luterilainen seurakunta tekee työtään yli miljoonan asukkaan kaupungissa. Parhailaan rakenteilla oleva kirkkorakennus tulee tarpeeseen kasvavalle ja aktiiviselle seurakunnalle. Kaupungin siluettille tunnusomaiset, rinta rinnan piirtyvät moskeijat ja ortodoksikirkot saavat keväällä 2016 seurakseen uuden luterilaisen pyhäkön.

Pienoisevankeliumi Inkerin kirkon jumalanpalveluskielillä

SUOMI
Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16 (1938)

VENÄJÄ
Ибо так возлюбил Бог мир, что отдал Сына Своего Единородного, дабы всякий верующий в Него, не погиб, но имел жизнь вечную. (RKI Moskova 2003)

VIRO
Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. (1997)

ENGLANTI
For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life. (KJV)

SAKSA
Denn also hat Gott die Welt geliebt, dass er seinen eingeborenen Sohn gab, damit alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben. (1984)

КОМИ(СЫРЖААНИ)
Ӧд Енмыслы сэтшӧм мусаӧсь йӧзыс, мый сетіс Ассьыс ӧтка Писӧ, медым Сылы эскысь эз быр, а помтӧг оліс. (RKI Helsinki, UT 2008)

ERSÄMORDVA
Эдь Пазось истя вечкилизе масторлангонть, мик максызе Эсензэ вейкине тиринь Цёранзо тень кисэ: эрьвась, кона кеми Сонзэ эйс, илязо ёма, мекевланк улезэ тензэ пингеде пингень эрямо. (RKI Helsinki, UT 2006)

МОКШАМОРДВА
Въдь Шкайсь сяшкава кельгозе масторлангть, нълъне максозе фкъ-тяка Цёранц, вага мезенди: афоль юма-ара Эзонза фкъвок кемай, а сатолезе пэфтома пингонь зряфть. (RKI Helsinki, Joh. redaktoitu 2003)

MARI (niittymari)
Юмо тўням туге йӧратен, Ик Шкет Эргыжымат пуэн; Эргыжлан ўшаныше иктат ынже йом, а курымашлык ылышым налже манын, тыге ыштен. (RKI Helsinki, UT 2007)

BURJATIA
Бурхан газар дэлхэйн хүнүүдтэ тон ехээр дурлажа, тэдэнэй хосоронгуй, хэтэ мүнхэдөө амидархын тула өөрынгөө ори ганса Хүбүүе үргэл болгожо үгөө бшуу. (RKI Moskova 2010)

INKERIN KIRKOSSA PUHUTUT KIELET

Venäjä	Inkerin kirkon virallinen kieli, joka yhdistää kaikkia seurakuntia ja on käytössä jokaisessa seurakunnassa jollakin tavalla.
Suomi	Kirkkojärjestyksen mukaan Inkerin kirkon toinen virallinen kieli. Kokonaan tai osittain jumalanpalveluskieli joissakin Länsi-Inkerin, Pietarin ja Karjalan rovastikuntien seurakunnissa. Myös Siperiassa seurakuntalaisia, joiden äidinkieli on suomi.
Viro	Pietarissa Pyhän Johanneksen (Jaanin) seurakunnan jumalanpalveluskieli. Siperiassa seurakuntalaisia, joiden äidinkieli on viro.
Englanti	Pietarissa englanninkielinen jumalanpalvelus kerran viikossa Pyhän Annan kirkossa.
Saksa	Pyhän Pietarin ja Paavalin seurakunnassa Moskovassa jumalanpalvelus kerran kuussa saksaksi, käännetään venäjäksi. Isoissa juhlissa yksi virsi veisataan saksaksi.
Komi(syrjääni)	Jumalanpalveluskieli Syktyvkarin seurakunnassa.

Mari (niittymari)	Birskissä jumalanpalvelus kaksikielinen, mariksi ja venäjäksi. Birskin kaupungissa saarna venäjäksi, kylillä koko jumalanpalvelus mariksi.
Ersämordva	Saranskin Velmema-seurakunnassa jumalanpalvelus osittain ersäksi, osittain venäjäksi (saarna).
Mokšamordva	Saranskin mokša-ersäläisessä seurakunnassa jumalanpalvelus osittain mokšaksi, osittain venäjäksi (saarna).
Udmurtia	Gurez-Pudgassa jumalanpalveluskielenä venäjä, koska pappi ei ole udmurtin taitoinen. Kaikki seurakuntalaiset ovat udmurtteja ja puhuvat keskenään kansallista kieltä.
Latvia	Karatusan seudulla Siperiassa on Ala-Bulanka, joka on vanha latvialaiskylä. Kylässä asuu iäkkäitä, syntyperältään latvialaisia, jotka vielä puhuvat latviaa.
Burjatia	Ulan-Udessa jumalanpalveluksessa luetaan evankeliumi venäjäksi ja burjatiaksi. Loppulaulu burjatiankielinen. Käytössä venäjänkielisen virsikirjan lisäksi osittain kaksikielinen lauluvihko sekä ainoastaan burjatiankielisiä ylistyslauluja sisältävä vihko.

Avoimesta ovesta kirkkoon

Virolainen Aime Semina on kotoisin Petseristä, joka vuonna 1944 liitettiin Venäjään. Aime asuu Pietarissa ja toimii aktiivisesti Inkerin kirkkoon kuuluvassa pienessä, vironkielisessä Pyhän Johanneksen (Jaanin) seurakunnassa.

Teksti ja kuva: Liliann Keskinen - lähetystyöntekijä (SEKL)

Aime Semina on seurakuntansa vastuhenkilöitä. Hän kuuluu seurakuntaneuvostoon ja kerää jumalanpalveluksessa yleensä kolehdin.

Aime Seminan molemmat vanhemmat olivat virolaisia ja luterilaisia. Perheessä oli viisi lasta. Juhlapyhinä perhe kävi kirkossa neuvostoajanakin. Ajan hengen mukaan Aime osallistui Neuvostoliiton lapsi- ja nuorisjärjestöjen toimintaan - ei aatteen vuoksi, vaan koska oli aktiivinen harrastaja.

Tartosta Leningradiin

Aime kirjoitti ylioppilaaksi Petserin virolaisesta koulusta 1960-luvun alussa ja lähti opiskelemaan Tarton yliopistoon venäjän kieltä ja kirjallisuutta. Muutaman vuoden päästä Aimen vanhemmat muuttivat Etelä-Viroon. Entiseen kotikaupunkiin jäi kuitenkin ystäviä ja kun Aime kerran vieraili siellä, hän tapasi komean nuoren miehen. Hääkelloja soitettiin vuotta myöhemmin.

Pian Aime valmistui ja muutti kokonaan silloiseen Leningradiin. Vuoden päästä syntyi poika. Nuoren perheen kotikieli oli venäjä, mutta kesäisin Aime on aina käynyt Virossa juuriaan hoitamassa ja sukulaisiaan tapaamassa.

Turva vaikeuksissa

Aime muistaa, miten hänen äitinsä luki iltaisin lapsille Raamattua ja opetti aamu-, ilt- ja ruokarukoukset. Ne rukoukset ovat kantaneet läpi vuosien ja äidin Raamattu on edelleen käytössä.

1990-luvun alussa tieteilijäpuoliso alkoi viritellä erilaisia liikeideoita, joiden mentyä mönkään perhe joutui taloudellisiin vaikeuksiin. He joutuivat myymään asuntonsa ja muuttamaan pieneen kaksioon appivanhempien luokse. Niihin aikoihin Aimea puhutteli kerran kadulla yllättäen joku nainen.

- Hän sanoi, että ihmisen tulee vaikeuksissa kääntyä Jumalan puoleen, sillä apu tulee ainoastaan sieltä. Miksi nai-

nen sanoi niin ja miten hän tiesi, että minulla oli silloin vaikeaa, Aime ihmettelee edelleen.

Aime alkoi etsiä Pietarista luterilaista kirkkoa ja löysi Pyhän Mikaelin seurakunnan.

- Kirkon ovi oli auki ja pappi oli paikalla. Kerroin huoleni ja rukoilimme yhdessä, Aime muistelee. Papin kutsusta hän alkoi pian käydä jumalanpalveluksissa ja sai lahjaksi venäjänkielisen Raamatun.

Kotikirkkoon

Mikaelin kirkossa alkoi käydä pappeja myös Virosta käsin pitämässä jumalanpalveluksia maanmiehilleen. Aimen vironkielinen rippikoulu ryhmä konfirmoitiin Kelton kirkossa. Mikaelissa alkaneen remontin takia virolaiset siirtyivät Pyhän Marian kirkkoon. Jumalanpalvelusten myötä Virolainen seurakunta elpyi ja rekisteröitiin uudelleen 19.12.1995.

Jumalanpalveluksia pidettiin kaksi kertaa kuukaudessa. Isompina juhlapyhinä saatiin käyttää kaupungin tiloja, joissa pöytien notkuessa vietettiin yhdessä kulttuuriseuran kanssa mm. joul- ja pääsiäisjuhlia. Vuonna 1997 Pietarin kaupunki antoi seurakunnan käyttöön virolaisten vanhan, punatiilisen Pyhän Johanneksen kirkon, joka sittemmin on entisöity.

Aimen puoliso ei oikein ymmärtänyt, miksi vaimo käy niin usein kirkossa, muttei kieltänytäkään sitä häneltä. Mies kuoli yllättäen viisitoista vuotta sitten.

- Kasvoin uskon saarvoja kuunnellen ja hengellisiin tilaisuuksiin osallistuen. Pidän erityisesti psalmeista. Kirkosta saan rauhan ja levon, Aime kertoo.

Sunnuntaiaamuisin Aime käy edelleen Mikaelin kirkossa, koska siellä aikoinaan syntynyt rukouspiiri on hänelle tärkeä. Aamujumalanpalveluksesta hän kiirehtii kotikirkkoonsa.

Muukalaisena vieraalla maalla

Teksti ja kuvat: Tanja Shadrunova/ suom. Anu Saari

Pietarilaisella metroasemalla pyöri nuori mies. Hän juoksenteli ihmisten luo ja kysyi heiltä jotain käsillään viittilöiden. Ihmiset pyörittivät päitään ja jatkoivat matkaansa. Kukaan ei ymmärtänyt eikä auttanut tummaa nuorukaista.

Viime vuosina Venäjän suuriin kaupunkeihin on tulvinut töihin muslimeita - uzbekkeja, tadzikkeja, kirgiisejä ja muitakin. Venäläisten mielipide heistä on poikkeuksellisen yksimielinen: kaikki haluavat, että muukalaiset lähtisivät tiehensä. Minäkin paheksuinkin heitä. Kerran mieleeni tuli, mitä Jeesus tästä sanoisi ja ymmärsin tehneeni väärin. Aloin pyytää Jumalalta rakkautta ja päätin ajatuksissani siunata jokaista vastaami tulevaa muslimia.

Vihasta ystävyteen

Työpaikkani huolto-yhtiössä on uzbekkeja talonmiehinä ja siistijöinä. Ilokseni olen onnistunut ystäväystymään näiden avoimien ja kärsivällisten ihmisten kanssa.

Shamural (45) oli Uzbekistanissa poliisi. Hän on seuralinen ja rohkea. Olemme monesti keskustelleet pitkään vertaillen Koraania ja Raamattua ja pohtineet, mitä tarkoitusta varten Jumala loi ihmisen. Shamural ei tiennyt Jeesuksesta muuta, kuin että hän oli profeetta. Minua hämmästytti, kuinka voimakkaan vaikutuksen häneen teki kertomus Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta ja Hänen viimeisistä sanoistaan ristillä. Shamural ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut siitä!

Ugildzhon (29) on ammatiltaan sairaanhoitaja - hyvin kaunis, siro nainen. Hänen pieni poikansa on jäänyt Uzbekistaniin isoäidin luo, eikä hän ole nähnyt poikaansa kahteen vuoteen. Ugildzhon lähettää kaikki palkkarahat kotiin ruokkiakseen perheensä. Hän haluaisi kovasti oppia venäjän kielen, jotta voisi työskennellä omissa ammatissaan. Ugildzhon

Ugildzhon on tullut Uzbekistanista Pietariin töihin elättääkseen perheensä.

käy luonani kerran viikossa opiskelemaan venäjää.

Fazilja ja Halboj ovat aviopari, joka on hyvin hellästi sitoutunut toisiinsa. Jokin aika sitten Faziljan äiti kuoli Uzbekistanissa syöpään. Tytär ei voinut edes matkustaa hautajaisiin, koska lentolippu on liian kallis.

Ainutlaatuinen mahdollisuus

Uzbekkiystäväni asuvat työpaikkansa kellarissa. Heillä on pienet huoneet, joiden katto on hyvin matalalla. He eivät uskalla poistua minnekään poliisin pelossa. Kerran ehdotin retkeä Kelton kirkkoon. Pastori **Ivan Laptev** tuli hakemaan heidät autolla, tarjosi kirkossa teetä ja kertoi itsestään, kirkosta ja Jeesuksesta. Vietimme hienon illan yhdessä jutellen ja laulaen.

Uzbekkeja liikutti tällainen ystävällinen suhtautuminen. Nyt he usein kysyvät, koska taas lähdemme kirkkoon. Kiittolisuudella he ovat ottaneet vastaan myös oman kielistään kristillistä kirjallisuutta. Ugildzhonin vein kerran jumalanpalvelukseen, missä lauloimme ja rukoilimme yhdessä, ja hän piti siitä paljon.

Jumala on tuonut evankeliumilta suljettuina olevista maista ihmisiä kirkkojemme oville - muslimit tukeutuvat kristittyjen kansojen armollisuuteen. Me saamme vapaasti kertoa Raamatun ilosanoman ihmisille, jotka eivät koskaan aikaisemmin ole sitä kuulleet. Tilaisuus on annettu vain hetkeksi, sillä muukalaiset lähtevät takaisin omiin maihinsa. Me voimme auttaa heitä palaamaan kotiin kristittyinä.

Tanja Shadrunova (vas.) opettaa Ugildzhonille venäjää ja on ystäväystynyt hänen kanssaan.

Piispa Aarre Kuukaupin piispaksi vihkimisestä

20 -vuotta

**Juhlat Pietarissa,
Pyhän Marian kirkossa**

Lauantaina 16.01.2016

10:30-12:30 Järjestöjen, seurakuntien sekä yksityisten henkilöiden tervehdykset piispan virkahuoneessa

13:00 Päiväjuhla

Kirkkokahvi

18:00 Urkukonsertti

Sunnuntaina 17.01.2016

12:00 Juhlamessu, saarnaa piispa Aarre Kuukauppi

Keittolounas ja juhlakahvi

Tervetuloa!

Tiedustelut joulun mennessä: merja.kramsu@felm.org tai puh. +7 812 312 82 89/Inkerin kirkon keskus kanslia

Mahdolliset muistamiset Pietarissa olevan Pyhän Annan kirkon Kristillisen Nuorisokeskuksen perustamis- ja kehittämiskustannuksiin Inkerin kirkon tilille (FI69 5620 0920 3202 22, VIITE: Piispanvihkimys 20v) tai paikan päällä kolehtiin

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuoden 2016 alusta jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Suomenkielinen Inkerin kirkko Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hinta Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
4/96/2015

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa. Lehteen tuleva aineisto lähetettävä vastaavalle toimittajalle edellisen kuun alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilauhinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaus muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle 25,00 € Tilauksessa mainittava: Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Ulan-Uden pyhäkoululaiset.
Kuva Studio Foto Image

Välähdyksiä Venäjältä

Shuarsola-Ljupersolan Sorta-seurakunnan marinkielinen laulukirja.

Suojaava paltto

Useita vuosia sitten suomalaiset vierailivat säännöllisesti erään yksin asuvan, hyvin suomea puhuvan inkeriläisvanhuksen luona pienellä kylällä Länsi-Inkerissä. Tapana oli pitää hartaushetki puheineen ja virsineen. Inkeriläismummon lisäksi tilaisuuteen saattoi joskus osallistua naapurista yksi venäläinen nainen. Silloin puheet tulkattiin ja virret veisattiin kahdella kielellä.

Kerran suomalaisten mukana ei ollutkaan tulkia, kun venäläisnaapuri sattui olemaan paikalla. Suomalaiset tiedustelivat talon emännältä, kuinka nyt toimitaan. Huolella silitetty huivi leuan alle solmittuna mummo loi naapuriin arvioivan katseen ja ilme tiukkana napautti sitten: ”Oppikoot suomee!”

Kansallisuusjakautuman muutos on ollut nopea Inkerin kirkossa. Asiaa tietenkin vauhditti inkeriläisten paluumuutto Suomeen, mutta se ei ole ainoa syy, sillä Inkerin kirkko ei ole pelkästään venäläistynyt, vaan se on monikansallistunut.

Kun vuonna 2013 julkaistua Inkerin kirkon uutta venäjänkielistä virsikirjaa ryhdyttiin suunnittelemaan, väännettiin aluksi peistä siitä, tuleeko kirjasta kaksikielinen (suomalais-venäläinen) vai pelkästään venäjänkielinen. Liian myöhäistä. Venäjän kielen asema oli itsestään selvä, mutta suomen tilalla olisi hyvin voinut olla joku muu Inkerin kirkossa

käytettävä kieli. Mikä olisi ollut paras vaihtoehto venäjän pariin? Vastaus riippunee kysymystä pohdittavan omista maantieteellisistä koordinaateista.

Inkerin kirkko on monella tavalla ainutlaatuisen ja siunattu. Se ei ole jäänyt ruikuttamaan kiipeän menneisyytensä raunioille, vaan on katsonut tulevaisuuteen ja tehnyt siltä pohjalta tärkeitä päätöksensä. Vähemmistön osan hyvin tuntien siltä on riittänyt myötätuntoa muille vähemmistöille. Inkerin kirkko on tänään kuin paltto, joka on tarjonnut suojaa useille kansallisuuksille. Ulsterin napit ovat ajoittain saattaneet kiristää, mutta takki ei ole ratkennut.

Inkerin kirkon johto on määrätietoisesti ja tinkimättä puolustanut sitä kristinuskon perusasiaa, että evankeliumi kuuluu kaikille. Kirkkojen ovet tulee olla avoinna kaikille kansallisuuksia erottelematta, jotta toteutuu Pyhän Raamatun sana: *Tämän jälkeen näin suuren kansanjoukon, niin suuren, ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisovivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet...* (Ilm. 7:9).

Teksti ja kuva: Kristiina Paananen

Шнаморо

Mordvalainen ylistyslaulu

Верепаз ёвтазь минек ёнксов лембе вал
Кенярдодо сеске оят
алкукс ней сокорось карми парсте нееме

Верепаз ёвтазь минек ёнксов лембе вал
Кенярдодо сеске оят
алкукс ней ормась седей орма ёми

Верепаз ёвтазь минек ёнксов лембе вал
Кенярдодо сеске оят
алкукс сы нейке эсенек ёмась ревьсь

Jumalalta me saimme hyvän sanoman
Iloitkaa nyt ystävät
Totisesti, Hän avaa silmät sokean

Jumalalta me saimme hyvän sanoman
Iloitkaa nyt ystävät
Totisesti, Hän sydämetkin parantaa

Jumalalta me saimme hyvän sanoman
Iloitkaa nyt ystävät
Totisesti, kotiin palaa lammas kadonnut

*San./säv. Aleksandr Kizjaev
Suomennos ja kuva: Miina Viitanen*